

Arrest

nr. 126 675 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2014.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 9 juli 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Deze beslissing, die verzoekster op 3 december 2013 ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad werpt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep op, gelet op het gegeven dat de behandeling van het beroep ten gronde een miskennis van het gezag van gewijsde zou uitmaken.

Ter terechtzitting merkt de Raad op dat hij zich reeds tweemaal heeft uitgesproken over de in casu bestreden beslissing, namelijk bij arrest met nummer 112 020 van 16 oktober 2013 en bij arrest met nummer 121 031 van 20 maart 2014, zodat hij het gezag van gewijsde van deze arresten zou miskennen indien zij zich opnieuw ten gronde over de zaak zou uitspreken. Het principe van gezag van gewijsde verhindert immers dat dezelfde vordering opnieuw aan de beoordeling van de Raad wordt onderworpen, nu de uitspraken van de Raad niet vatbaar zijn voor verzet, derdenverzet of herziening. De rechter zou machtsoverschrijding plegen wanneer hij uitspraak doet over een geschil dat niet meer bij hem aanhangig is omdat hij reeds eerder in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen over hetzelfde geschilpunt uitspraak heeft gedaan en aldus zijn rechtsmacht te dien aanzien geheel heeft uitgeoefend (cf RvS 10 april 2014, nr. 227.081). De bestreden beslissing werd op 3 december 2013 weliswaar opnieuw betekend, doch conform de vaste rechtspraak van de Raad van State creëert dit niet de mogelijkheid om opnieuw een beroep in te dienen tegen dezelfde beslissing. Immers doet de herbetekening van een beslissing geen nieuwe beroepstermijn ingaan (RvS 13 januari 2003, nr. 114.372).

Gevraagd naar haar opmerkingen hieromtrent, stelt verzoekster ter terechtzitting als volgt: *“De verzoekende partij stelt zich ertoe te beperken te verwijzen naar de vraag om te worden gehoord en gedraagt zich voor het overige naar de wijsheid van de Raad.”*

Door louter te verwijzen naar haar vraag om te worden gehoord, ingediend op 30 april 2014, weerlegt verzoekster bovenstaande vaststellingen niet. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen. Waar verzoekster bij haar vraag tot horen de redenen uiteenzet waarom zij wenst te worden gehoord, merkt de Raad op dat gelet op het bovenstaande met deze schriftelijk aangevoerde redenen geen rekening kan worden gehouden. Ook door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad, weerlegt verzoekster niet dat de Raad het gezag van gewijsde van de reeds uitgesproken arresten zou miskennen indien hij zich opnieuw ten gronde over de zaak zou uitspreken.

Het beroep is, gelet op het principe van het gezag van gewijsde, onontvankelijk. Gelet op deze vaststelling is het niet vereist uitspraak te doen omtrent de overige in de nota met opmerkingen opgeworpen excepties.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA